

"Pri odredjenju zakupničkih klauzula, zemljovlasnik pokušava da zakupniku, ako je moguće, ne ostavi više nego što je dovoljno da ovaj nadomjesti kapital kojim obavlja sjeme, plaća rad, kupuje i izdržava stoku i drugo orudje, a, osim toga, daje dobit koja je uobičajna pri ostalim zakupima u kantonu. To je očito najmanji dio kojim se zakupac može zadovoljiti a da ne bude na gubitku, i zemljovlasnik je rijetko sklon da mu ostavi više. Sve što ostaje od proizvoda ili njegove cijene iznad tog dijela, bez obzira kakav je ostatak, vlasnik pokušava da rezervira za sebe kao zemljišnu rentu, najveću koju zakupnik može platiti pri trenutnom stanju zemlje. Ovaj višak se uvijek može smatrati prirodnom zemljišnom rentom ili rentom za koju se najviše komada zemlje prirodno iznajmljuje." (Smit, tom I, str. 299, 300.)

"Zemljovlasnici" kaže Sej, "ostvaruju neku vrstu monopla u odnosu na zakupce. Potražnja za njihovom robom, zemljom, može neprestano rasti, ali kvantitet njihove robe seže samo do stanovite tačke... Trgovina koja se zaključuje izmedju zemljovlasnika i zakupca uvijek je prvome maksimalno korisna... osim koristi koju vuče iz prirode stvari, on vuče drugu korist iz svoga položaja, većeg imetka, kredita, ugleda; već samo prva dostaje da bude uvijek sposoban da se koristi samo povoljnim okolnostima zemljišta. Otvaranje jednog kanala, puta, napredak stanovništva i blagostanje jednog kantona uvijek povisuje zakupnu cijenu... Sam zakupnik može, doduše, poboljšati zemljište na svoj trošak; ali od toga kapitala on vuče korist samo za vrijeme trajanja svoga zakupa, a njegovim istekom ostaje zemljovlasniku; od toga momenta ovaj vuče otuda kamatu a da nije davao predujme, jer se zakupnina sada proporcionalno povisuje." (Sej, tom II, str. 142, 143.)

"Stoga je, naravno, zemljišna renta, promatrana kao cijena koja se plaća za upotrebu zemlje, najviša cijena koju je zakupac u stanju da plati pri postojećem stanju zemljišta." (Smit, tom I, str. 299.)

"Stoga zemljišna renta površine zemlje iznosi obično samo trećinu cjelokupnog proizvoda i većinom je to stalna renta, nezavisna od slučajnih kolebanja žetve." (Smit, tom I, str. 351.) "Ta renta rijetko iznosi manje od četvrtine cjelokupnog proizvoda." (Ibid., tom II, str. 376-378.)

Zemljišna renta se ne može platiti kod svake robe. Na primjer, za kamenje se u nekim područjima ne plaća zemljišna renta.

zemljišnu rentu.